

Nr 325.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av ett avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 27 juni 1947.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 20 juni 1947 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 21 juni 1947 undertecknat avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, jämte till avtalet hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna berörda avtal och slutprotokoll;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Konungariket Sverige och Konungariket Norge hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Friherre Johan Hugo Beck-Friis,
Envoyé extraordinaire och Ministre plenipotentiaire

Hans Majestät Konungen av Norge:
sin utrikesminister Halvard M. Lange

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å svenska och norska medborgare samt å svenska och norska juridiska personer.

Artikel 2.

I avtalet inbegripas skatter å inkomst eller förmögenhet, vare sig de upptagas för statens eller kommuns räkning.

Som skatter å inkomst eller förmögenhet anses särskilt:

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:

a) statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

b) särskild skatt å förmögenhet,

c) kommunal inkomstskatt,

Avtale

mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskattning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige er kommet overens om å slutte en avtale for å forebygge dobbeltbeskattning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

I dette øyemed har til befullmektigede oppnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:
sin utenriksminister Halvard M. Lange

Hans Majestet Sveriges Konge:
Friherre Johan Hugo Beck-Friis,
Envoyé extraordinaire og Ministre plenipotentiaire

som, etter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Denne avtale får anvendelse på norske og svenske statsborgere samt på norske og svenske juridiske personer.

Artikkel 2.

Under avtalen inngår skatter av inntekt eller formue, enten de utskrives til staten eller til en kommune.

Som skatter av inntekt eller formue anses særlig:

1. for så vidt angår lovgivningen i Norge:

a) inntekts- og formuesskatt til staten,

b) ekstraordinær formuesskatt til staten,

c) inntekts- og formuesskatt til kommuner, samt

d) kupongskatt,

e) ersättningsskatt, samt

f) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—c) angivna skatterna;

2. beträffande lagstiftningen i Norge:

a) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten,

b) extraordinär förmögenhetsskatt till staten,

c) inkomst- och förmögenhetsskatt till kommuner, samt

d) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—c) angivna skatterna.

d) skatter og avgifter, som utskrives på samme grunnlag som noen av de under a)—c) angitte skatter;

2. for så vidt angår lovgivningen i Sverige:

a) inntekts- og formuesskatt til staten,

b) særskilt skatt av formue,

c) kommunal inntektsskatt,

d) kupongskatt,

e) »ersättningsskatt», samt

f) skatter og avgifter, som utskrives på samme grunnlag som noen av de under a)—c) angitte skatter.

Artikel 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

Enskild skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt i ena staten, om han där har sitt egentliga bo och hemvist, eller, därest han icke har sådant bo och hemvist i någon av staterna, om han där stadigvarande vistas. Stadigvarande vistelse i ena staten anses föreligga under tid, då den skattskyldige å någon ort inom staten uppehåller sig under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att vistas där icke blott tillfälligtvis.

Enskild skattskyldig, som icke har sitt egentliga bo och hemvist eller stadigvarande vistas i någon av de två staterna men likväl enligt lagstiftningen i dessa stater blir utsatt för dubbelbeskattning, skall vid avtalets tillämpning anses vara bosatt i den av staterna, i vilken han äger medborgarskap.

Juridisk person anses enligt detta

Artikkel 3.

Såfremt ikke noe annet er fastsatt i denne avtale, skattlegges inntekt og formue bare i den av statene, hvor den skattepliktige anses for å høre hjemme.

Personlig skattepliktig anses etter denne avtale for å høre hjemme (være bosatt) i en av statene, hvis han har sitt virkelige bosted der, eller, hvis han ikke har slikt bosted i noen av statene, om han stadig oppholder seg der. Stadig opphold i den ene stat anses å foreligge, når skattepliktige oppholder seg på noe sted innenfor statens område under omstendigheter, av hvilke det kan sluttes at han har til hensikt å oppholde seg der ikke bare midlertidig.

Personlig skattepliktig, som ikke har sitt virkelige bosted eller stadig oppholder seg i noen av de to stater, men likevel etter lovgivningen i disse stater blir utsatt for dobbeltbeskattning, skal ved avtalens anvendelse anses for å være bosatt i den av statene, som han er statsborger av.

Juridisk person anses etter denne

avtal vara bosatt i den av staterna, där styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte. Emellertid beröras icke härav bestämmelserna i de båda staternas lagstiftning om beskattningsort för oskifta dödsbon.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av staterna, utgår allenast i denna stat.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse eller av fritt yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av staterna, utgår, såframt ej i det följande annorlunda stadgas, allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, äger vardera staten beskatta den del av inkomsten, som förvärfvas från inom statens område befintligt fast driftställe.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, inköps- eller försäljningsställe, varunederlag (även stadigvarande kommissionslager), gruva eller annan liknande fyndighet.

Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier eller likartade värdepapper.

Artikel 6.

Inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

Artikel 7.

Beträffande utdelningar förbehåller sig vardera staten rätt att, i den mån dess skattelagstiftning så föreskriver, uttaga och innehålla skatt som enligt dess egen skattelagstift-

avtale for å høre hjemme i den av statene, hvor styret eller den øverste ledelse har sitt sæte. Imidlertid berøres ikke herav bestemmelsene i de to staters lovgivning om stedet for skattskrivning av uskiftede dødsboer.

Artikkel 4.

Skatt av inntekt av fast eiendom, beliggende i en av statene, utskrives bare i denne stat.

Artikkel 5.

Skatt av inntekt av handel, industri eller annen næringsdrift eller av fritt yrke, hvilken inntekt skriver seg fra fast driftssted i en av statene, utskrives bare i denne stat, såfremt det ikke er fastsatt noe annet i det følgende. Finnes faste driftssteder i begge stater, tilkommer hver stat skatt av den del av inntekten som erverves fra fast driftssted innenfor statens område.

Som fast driftssted anses sted, hvor det finnes særlig anlegg eller er truffet særlig foranstaltning for stadig bruk ved virksomhetens eller yrkets utøvelse, så som sted hvor foretaket har sin ledelse, kontor, filial, fast agentur, produksjonssted, verksted eller lignende, innkjøps- eller salgssted, varelager (herunder også varig kommisjonslager), gruve eller annen lignende forekomst.

Som inntekt av næringsdrift anses også inntekt noen har som deltager i et foretagende, dog ikke inntekt av aksjer eller lignende verdipapirer.

Artikkel 6.

Inntekt av foretagende for drift av sjöfart eller luftfart, hvis virkelige ledelse har sitt sæte i en av statene, skattlegges bare i denne stat.

Artikkel 7.

Angående utbytte forbeholder hver stat seg rett til, i den utstrekning det er foreskrevet i dens skattebestemmelser, å oppkreve og tilbakeholde skatt som etter dens egen skattelovgivning

ning avdrages ved källan, dock ej mera än 10 procent av utdelningens bruttobelopp.

Därest i endera staten avdrag sker enligt bestämmelserna i första stycket, skall den andra staten från sin på utdelningen belöpande statliga skatt å inkomst medgiva ett särskilt avdrag i anledning av den i förstnämnda stat vid källan avdragna skatten, vilket avdrag ej må understå 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

Artikel 8.

För förmögenhet, bestående av fast egendom i en av staterna eller tillhör till sådan egendom, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, bestående av företag för utövande av handel, industri eller annan rörelse eller fritt yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 9.

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, är oförhindrad att vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst och förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 10.

Förmenar skattskyldig, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, som strider mot detta avtal, må han häremot göra erinringar hos den stat, som han tillhör. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskomst med den andra stats högsta finansmyndighet för att få dubbelbeskattningen undanröjd.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål

avdras ved kilden, dog ikke mer enn 10 procent av utbyttets bruttobeløp.

Dersom i den ene staten avdrag skjer etter bestemmelsen i første ledd, skal den andre staten i anledning av den skatt som i den første staten er avdratt ved kilden, tilstå et særskilt fradrag i den statsskatt som faller på utbyttet. Dette fradrag må ikke utgjøre mindre enn 5 prosent av utbyttets bruttobeløp.

Artikkel 8.

Av formue i fast eiendom i en av statene eller tilbehør til slik eiendom utskrives skatt bare i denne stat.

Av formue i foretagende for drift av handel, industri eller annen næringsdrift eller fritt yrke utskrives skatt bare i den stat, som etter bestemmelsene i denne avtale tilkommer skatt av inntekten av samme formue.

Artikkel 9.

Den stat, hvor den skattepliktige anses for å høre hjemme (være bosatt) har adgang til ved fastsettelse av skatten å anvende den skattesats, som skulle ha vært brukt, om også inntekt og formue, som etter bestemmelsene i denne avtale i beskattningshenseende er forbeholdt den annen stat, var tatt til beskatning i den første stat.

Artikkel 10.

Mener en skattepliktig at den fremgangsmåte som beskatningsmyndighetene i de kontraherende stater har anvendt, for ham har medført dobbeltbeskatning, som er i strid med denne avtale, kan innsigelse mot dette gjøres hos den stat som han tilhører. Anses innvendingene begrunnet, kan denne stats øverste finansmyndighet treffe overenskomst med den annen stats øverste finansmyndighet for å få dobbeltbeskatningen opphevet.

I tilfelle hvor vanskelighet eller tvil

uppkommer vid avtalets tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 11.

Detta avtal skall ej tillämpas å Svalbard och Jan Mayen.

Artikel 12.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå i Sverige på grund av 1948 års taxering och i Norge på grund av taxering för skatteåret 1948—1949 med undantag för taxering avseende räkenskapsår, som gått till ända före den 1 mars 1947.

Artikel 13.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och norska språken, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Norges del av Hans Majestät Konungen av Norge. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägnings-tid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå på grund av taxering avseende det kalenderår, vars utgång uppsägningen avsett, eller, i förekommande fall, för de räkenskapsår, som senast gå till ända före nämnda tidpunkt.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Oslo, i två exemplar, den 21 juni 1947.

Johan Beck-Friis
(L. S.)

oppstår ved avtalens tolkning og anvendelse, kan de øverste finansmyndighetene i statene treffe særskilte overenskomster.

Artikkel 11.

Denne avtale får ikke anvendelse på Svalbard og Jan Mayen.

Artikkel 12.

Denne avtale får første gang anvendelse på de skatter som utskrives i Norge på grunnlag av ligning for skatteåret 1948—49 med unntak av ligning som bygger på regnskapsår utløpet før 1. mars 1947, og i Sverige på grunnlag av ligning i 1948.

Artikkel 13.

Denne avtale, som er utferdiget i to originaleksemplarer på norsk og svensk språk, skal ratifiseres for Norges vedkommende av Hans Majestet Norges Konge og for Sveriges vedkommende med Riksdagens samtykke av Hans Majestet Sveriges Konge. Ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Stockholm. Avtalen trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og forblir gjeldende så lenge den ikke oppsis av noen av de kontraherende stater. Oppsigelse skal finne sted minst åtte måneder før kalenderårets utgang. Har denne oppsigelsestid vært iaktatt, anvendes avtalen siste gang på de skatter, som utskrives på grunnlag av ligning for det kalenderår, til hvis utgang oppsigelse har funnet sted, eller i tilfelle for de regnskapsår som utløper senest før nevnte tidspunkt.

Til bekreftelse herav har de to staters befullmektigede undertegnet avtalen og forsynt den med segl.

Som skjedde i Oslo, i 2 eksemplarer, den 21. juni 1947.

Halvard M. Lange
(L. S.)

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Angående sådana skattskyldiga, som icke tilhöra någon av de avtalsslutande staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna i dessa stater, med tillämpning av avtalets principer, från fall till fall träffa särskilda överenskommelser till undvikande av dubbelbeskattning.

2. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknningen av skatter å inkomst och förmögenhet är icke att anse såsom uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter som innefattas under avtalet skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter, vilka, så ofta anledning därtill förekommer, skola utbyta förteckningar över i vardera staten utgående skatter å inkomst och förmögenhet.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

4. Såsom skatter å inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses ej omsättningsskatter, särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhallning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige utgående »bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter».

5. Skulle tvivelsmål uppstå i vilken av de båda staterna skattskyldig enligt artikel 3 andra stycket skall anses vara bosatt eller kan den skattskyldige med tillämpning av nyssnämnda bestämmelse anses bosatt i båda staterna, skall frågan om bostätningssorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de bå-

Slutprotokoll.

Ved undertegningen av den avtale som idag er sluttet mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue har underteegnede befullmektigede avgitt følgende likelydende erklæringer, som utgjør en integrerende del av avtalen.

1. Angående slike skattepliktige, som ikke tilhører noen av de kontraherende stater, kan de øverste finansmyndigheter i disse stater, under anvendelse av avtalens prinsipper, treffe særskilt overenskomst i hvert enkelt tilfelle for å forebygge dobbeltbeskatning.

2. Den i artikkel 2 i avtalen innfattede oppregning av skatter av inntekt og formue er ikke å anse som uttømmende.

Tvilsomme spørsmål om hvilke skatter går inn under avtalen skal avgjøres i minnelighet av begge staters øverste finansmyndigheter, som så ofte det er grunn til det skal utveksle fortegnelser over skatter av inntekt og formue som utskrives i hver stat.

3. Med kommuner forstås i denne avtale kommuner av såvel høyere som lavere orden.

4. Som skatter av inntekt eller formue etter denne avtale anses ikke omsättningsskatter, særskilte skatter på gevinst av lotterier og veddemål, arve- og gaveskatter samt heller ikke de »bevillingsavgifter for særskilte förmåner och rättigheter», som utskrives i Sverige.

5. Skulle det oppstå tvil om i hvilken av de to stater den skattepliktige etter regelen i artikkel 3, annet ledd, skal anses for å være bosatt, eller kan den skattepliktige ved anvendelse av denne regel anses bosatt i begge stater, skal spørsmålet om bostedet avgjøres ved særskilt overenskomst mellom de øverste finansmyndigheter i de to stater. Det skal da tas hensyn

da staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den skattskyldige kan anses hava centrum för sina ekonomiska intressen, eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

6. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo jämlikt detta avtal beskattas i den ena staten, må ej tillika beskattas i den andra staten hos den som uppbär utdelning från dödsboet.

Därest fond, stiftelse eller annan liknande juridisk person beskattas i den ena staten för sin inkomst och någon, som uppbär utdelning från den juridiska personen, beskattas i den andra staten för utdelningen, kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter genom särskild överenskommelse bestämma i vad mån den juridiska personen eller den som uppbär utdelningen må befrias från skattskyldighet. Motsvarande skall gälla i avseende å förmögenhetsbeskattningen.

7. Bestämmelsen i artikel 4 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande och brukande av den fasta egendomen med tillbehör, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom samt av tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

Såsom inkomst av fast egendom betraktas enligt detta avtal inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark, så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets försäljning inom riket ävensom genom sådan förädling av virket, som inom riket äger rum annorstädes än å fast driftställe.

8. Till fritt yrke enligt artikel 5 räknas särskilt vetenskaplig, konstnärlig, undervisande och uppfostrande verksamhet samt verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

til i hvilken av statene den skattepliktige kan anses å ha sentrum for sine økonomiske interesser, eller, om heller ikke dette kan avgjøres, til statsborgerskapet.

6. Inntekt eller formue, som uskiftet dødsbo i henhold til denne avtales bestemmelser skattlegges for i den ene stat kan ikke tillike skattlegges i den annen stat hos den som oppbærer utdeling fra dødsboet.

Dersom fond, stiftelse eller annen lignende juridisk person skattlegges i den ene stat for sin inntekt og noen, som oppbærer utdeling fra den juridiske person, skattlegges i den annen stat for utdelingen, kan begge staters øverste finansmyndigheter gjennom særskilt overenskomst bestemme i hvilken utstrekning den juridiske person eller den som oppbærer utdelingen skal fritas for skatteplikten. Tilsvarende skal gjelde med hensyn til formuesbeskatning.

7. Bestemmelsen i artikkel 4 gjelder såvel inntekt, som erverves gjennom umiddelbar nyttiggjøring og bruk av den faste eiendom med tilbehør, som inntekt gjennom utleie, bortforpaktning og enhver annen anvendelse av eiendommen likesom realisasjonsgevinst, som erverves gjennom avhendelse av fast eiendom samt av tilbehør som avhendes i forbindelse med eiendommen.

Som inntekt av fast eiendom anses etter denne avtale inntekt gjennom åvirkning av skog på egen eller annens grunn, samt inntekt som måtte tilkomme åvirkeren gjennom det åvirkede virkes salg innen riket likesom gjennom slik foredling av virket, som foregår innen riket annetsteds enn på fast driftssted.

8. Til fritt yrke etter artikkel 5 regnes særlig vitenskapelig, kunstnerisk, undervisnings- og oppdragelsesvirksomhet, samt virksomhet som læge, sakfører, arkitekt og ingeniør.

9. Bestämmelserna i artikel 5 gälla såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom rörelses upplåtelse åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del av den eller av föremål, som användes i rörelsen.

10. Fast driftställe i den ena av de avtalslutande staterna skall ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den andra staten hemmahörande företag i den förra staten upprätthåller affärsförbindelser genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning inom den förra staten men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

11. De högsta finansmyndigheterna kunna sluta särskilt avtal för att i de i artikel 5 första stycket andra punkten avsedda fallen på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av inkomster av handel, industri och annan rörelse eller fritt yrke samt av förmögenhet nedlagd i sådan verksamhet.

De högsta finansmyndigheterna kunna ock, där beskattningsmyndighet funnit anledning föreligga till omräkning av inkomst eller förmögenhet i förhållandet mellan moderföretag i den ena staten och dotterföretag i den andra staten eller i andra liknande fall, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning för ifrågasvarande båda skattskyldiga.

12. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Norge angår, bevis å andelar i norska bolag med delad eller eljest begränsad ansvarighet, härunder ej inbegripna vanliga kommanditbolag.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens

9. Bestämmelserna i artikel 5 gälder såvel inntekt, som erverves gjennom umiddelbar drift av virksomhet, som inntekt gjennom virksomhets bortleie til en annen, samt gevinst ved avhendelse av virksomheten eller del av den eller av gjenstander, som anvendes i virksomheten.

10. Fast driftssted i den ene av de kontraherende stater skal ikke anses å foreligge bare av den grunn at en i den annen stat hjemmehørende bedrift opprettholder forretningsforbindelser i den første stat gjennom en fullstendig uavhengig representant eller gjennom en representant (agent), som visstnok stadig virker for bedriftens regning i den første stat, men bare formidler forretninger uten å ha fullmakt til å avslutte forretninger på bedriftens vegne.

11. De øverste finansmyndigheter kan i de tilfelle som er nevnt i artikkel 5, første ledds annet punktum, slutte særskilt avtale for på rimelig måte å bevirke en oppdeling av inntekter av handel, industri og annen næringsdrift eller fritt yrke samt av formue som er nedlagt i slik virksomhet.

De øverste finansmyndigheter kan også, hvor en ligningsmyndighet har funnet grunn til omregning av inntekt eller formue i forholdet mellom moderselskap i den ene stat og datterselskap i den annen stat eller i andre lignende tilfelle, treffe rimelig avgjørelse angående inntektens eller formuens beregning for vedkommende skattepliktige.

12. Med »lignende verdipapirer» i artikkel 5 siste ledd forstås, forsåvidt angår lovgivningen i Norge, andelsbevis i norske selskaper med delt eller på annen måte begrenset ansvar, herunder dog ikke vanlige kommandit-selskaper, samt forsåvidt angår lovgivningen i Sverige, andelsbevis i svenske økonomiske foreninger.

Dersom det på grunn av endring i bestemmelsene i noen av statenes lov-

lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företagsdrivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

13. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas enligt bestämmelserna i artikel 3; dock att beskattningen förbehålles den stat varifrån royaltyn utgår, därest den, som uppstår royaltyn, har sådant inflytande över företagets ledning att det skäligen bör anses som om han själv varit omedelbart delaktig i rörelsens bedrivande.

Såsom royalty anses jämväl periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt.

14. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål rörande innebörden av artikel 6 uttalas att, där luftfart utövas av konsortium med delägare från de båda staterna, skall, om konsortiet icke är juridisk person, inkomsten av verksamheten beskattas allenast hos delägarna samt i vardera staten endast till den del inkomsten belöper på delägare i den staten.

15. För undvikande av tvivelsmål uttalas, att den skatt å utdelningar, som i Norge uttages av utomlands bosatta aktieägare och för vilken vederbörande aktiebolag är ansvarigt, enligt artikel 7 är att anse såsom skatt vid källan.

16. Studerande, som allenast i studiesyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för sitt underhåll och sina studier mottaga från sina i den andra staten bosatta och där redan skattskyldiga anhöriga.

17. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalas, att bestämmelserna i detta avtal icke in-

givning om selskaper eller andra sammenslutningar för näringsdrift uppstår spörsmål om förståelsen av uttrycket »lignende verdipapirer», kan de to staters överste finansmyndigheter träffa särskilt överenskomst angående detta.

13. Royalty som betales för bruken av fast eiendom eller för drift av gruva eller annen forekomst, skattlegges i den av statene der den faste eiendommen, gruva eller forekomsten ligger.

Annen royalty skattlegges etter bestemmelsene i artikkel 3, dog slik at skattleggingen forbeholdes den stat hvorfra royaltyen betales, dersom den som oppbærer royaltyen har slik innflytelse på foretagendets ledelse at det er rimelig å anse det som om han var direkte deltager i virksomheten.

Som royalty anses også periodisk avgift som betales for utnyttelse av patent, mønster eller lignende.

14. For å forebygge mulig tvil om forståelsen av artikkel 6 uttales, at når luftfart blir drevet av konsortium med deltagere fra begge stater, skal, dersom konsortiet ikke er en juridisk person, inntekten av virksomheten skattlegges bare hos deltagerne og slik at hver stat skattlegger bare den del som tilfaller deltager i denne stat.

15. For å forebygge tvil uttales, at den skatt som i Norge utlignes på i utlandet bosatte aksjonærer og som vedkommende selskap er ansvarlig for, etter artikkel 7 er å anse som skatt ved kilden.

16. Studerende, som oppholder seg i en av de kontraherende stater bare i studieøyemed, skattlegges ikke i denne stat for beløp, som de til sitt underhold og sine studier mottar fra sine i den annen stat bosatte og der skattepliktige pårørende.

17. For å forebygge mulig tvil uttales, at bestemmelsene i denne avtale ikke innvirker på retten til å nyte

verka på rätten att åtnjuta eventuell, längre gående befrielse som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivs diplomatiska och konsulara befattningshavare.

I den mån på grund av sådan längre gående befrielse påförande av skatt å inkomst eller förmögenhet icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

18. För undvikande av tvivelsmål uttalas likaledes, att, därest en person på grund av flyttning från den ena staten till den andra beskattas i båda staterna för i artikel 3 avsedd inkomst, som förvärvats under en och samma tidrymd, beskattningsrätten enligt detta avtal tillkommer den stat, där han var bosatt, då inkomsten förvärvades.

19. Vardera staten skall vara oförhindrad att i erforderlig mån kräva bevis för att dubbelbeskattning i avtalets mening föreligger.

20. Kupongskatt för utdelning å aktier i svenskt aktiebolag anses utgå på grund av taxering under året efter det då utdelningen blivit tillgänglig för lyftning.

För undvikande av tvivelsmål uttalas, att avtalet skall beträffande i Sverige preliminärt erlagda skatter tillämpas första gången i fråga om skatter, som erläggas under inkomståret 1948.

21. Genom detta avtal sker icke någon ändring i det den 14 juni 1937 ingångna avtalet angående grunderna för fördelning i beskattningshänseende av Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolags inkomster.

Som skedde i Oslo, i två exemplar, den 21 juni 1947.

eventuell lenger gående skattefrihet, som i kraft av folkerettens alminnelige regler innrømmes eller for fremtiden måtte komme til å bli innrømmet diplomatiske og konsulære tjenestemenn.

I den utstrekning hvori det på grunn av slik lenger gående skattefritagelse ikke utskrives skatt på inntekt eller formue i ansettelseslandet, forbeholdes skattskrivningen hjemlandet.

18. For å forebygge tvil uttales likeledes, at dersom en person som følge av flytning fra den ene stat til den annen blir skattelagt i begge stater for inntekt av den i artikkel 3 nevnte art, som er opptjent i ett og samme tidsrom, tilkommer beskattningsretten etter denne avtale den stat, hvor vedkommende var bosatt da inntekten ble oppbåret.

19. Hver av statene skal ha anledning til i fornødent omfang å kreve bevis for at dobbeltbeskatning i avtalens forstand foreligger.

20. Kupongskatt på utbytte av aksjer i svensk aksjeselskap anses utskrevet på grunnlag av ligning i året etter det år da det ble anledning til å heve utbyttet.

For å forebygge tvil uttales, at avtalen, når det gjelder skatter som erlegges forskuddsvis i Sverige, skal anvendes første gang på de skatter som erlegges i inntektsåret 1948.

21. Gjennom denne avtale skjer det ikke noen endring i den avtale som ble inngått 14. juni 1937 om fordeling i beskattningshenseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter.

Som skjedde i Oslo, i 2 eksemplarer, den 21. juni 1947.

Johan Beck-Friis Halvard M. Lange

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 juni
1947.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Under år 1938 upptogos mellan Sverige och Norge förhandlingar om åtgärder till undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Såsom resultat av dessa förhandlingar förelåg i början av år 1940 ett förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av sådan dubbelbeskattning. Innan förslaget hann godkännas, inträffade emellertid den tyska ockupationen av Norge, och något avtal kom därför icke till stånd.

Efter krigets slut blev frågan om dubbelbeskattningsavtal med Norge på nytt aktuell och under tiden den 22—den 25 mars i år ha i Stockholm förhandlingar åter ägt rum mellan representanter för svenska och norska regeringarna. Förhandlingarna ha å svensk sida förts av regeringsrådet, juris doktorn C. W. U. Kuylenstierna samt chefen för finansdepartementets rättsavdelning, hovrättsrådet Rolf Dahlgren.

Vid förhandlingarna har enighet nåtts om ett nytt, på svenska och norska språken avfattat förslag till avtal mellan de båda länderna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom beträffande ett till avtalet hörande slutprotokoll. Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll har av förhandlingarna överlämnats till respektive regeringar för godkännande. De ifrågavarande handlingarna jämte ett rörande paraferingen av avtalsförslaget fört protokoll torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende.

Förslaget med tillhörande slutprotokoll och protokoll rörande paraferingen har remitterats till *kammarrätten*, som i avgivet utlåtande lämnat förslaget utan erinran.

Norska finans- och tulldepartementet har därefter den 19 juni 1947 under hand meddelat, att man å norsk sida vore beredd att underteckna avtalet.

¹ Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll har här uteslutits.

Avtal av det slag, varom nu är fråga, ha förut slutits med ett antal stater, bl. a. med Finland den 16 mars 1931, med Danmark den 6 maj 1932 samt med Island den 8 september 1937. Samtliga avtal ha ratificerats. För avtalens tillämpning ha brukat utfärdas utförliga föreskrifter i särskilda kungörelser. Sålunda ha beträffande avtalen med Finland och Danmark utfärdats kungörelser med tillämpningsföreskrifter den 30 april 1931, nr 67 (ändrad den 4 januari 1939, nr 18, och den 26 februari 1943, nr 83) respektive den 30 juni 1932, nr 348 (ändrad den 4 januari 1939, nr 19, och den 26 februari 1943, nr 84; jfr även kungörelsen den 26 maj 1944, nr 259). Såsom bilagor till de ursprungliga kungörelserna finnas respektive avtal intagna i svensk text.

Det föreliggande avtalsförslaget överensstämmer i väsentliga delar med de med Finland och Danmark ingångna avtalen. Prioriteten i fråga om beskattningsrätten förbehålles liksom i dessa avtal väsentligen den stat, där den skattskyldige är bosatt eller eljest hemmahörande. Fastighets- och rörelseinkomster liksom inkomster av fritt yrke beskattas dock i princip i den stat, varifrån inkomsten härrör, d. v. s. den stat där fastigheten är belägen eller där rörelsen eller yrket utövas vid fast driftställe.

I ett viktigt hänseende innehåller det finska avtalet från det danska avvikande bestämmelser. Sålunda stadgas i avtalet med Finland, att avlöning, pension eller annan förmån, som åtnjutes från enskild fysisk eller juridisk person på grund av anställning, tjänst eller stadigvarande uppdrag, beskattas allenast i den av de båda staterna, där verksamheten utövas eller utövats. Enligt avtalet med Danmark däremot beskattas dylik förmån i den stat, där den skattskyldige är bosatt. Den i det finska avtalet stadfästa principen överensstämmer bäst med nu gällande svenska skatte- och uppördssystem, och det hade därför varit önskvärt att samma princip kunnat tillämpas i det ifrågavarande avtalet med Norge. Gällande norsk skattelagstiftning har emellertid ansetts lägga hinder i vägen härför, och enligt avtalsförslaget skall sålunda beskattning av dylik inkomst ske i bosättningsstaten. Enligt protokollet rörande parafering av avtalsförslaget ha dock ombuden vid avtalsförhandlingarna enats om att, så snart de tekniska förutsättningarna därför förelåge, avtalet borde så ändras att arbetsinkomster av angivet slag komme att beskattas i den av staterna, där arbetet utfördes.

Beträffande utdelningar innehåller avtalsförslaget en klausul, som närmast överensstämmer med motsvarande bestämmelser i ett med Amerikas Förenta Stater den 23 mars 1939 ingånget dubbelbeskattningsavtal (se SFS nr 1042/1940 med ändringar nr 88/1943). Enligt denna klausul gäller beträffande utdelningar att vardera staten förbehåller sig rätt att, i den mån dess skattelagstiftning så föreskriver, uttaga och innehålla skatt som enligt dess egen skattelagstiftning avdrages vid källan (s. k. kupongskatt). Dock förbinder sig vardera staten att, för mildrande av därigenom uppkommande dubbelbeskattning, ej uttaga dylik skatt med mera än 10 procent av utdelningens bruttobelopp. Därest i någondera staten sådant avdrag sker, skall vidare den andra staten från sin på utdelningen belöpande stalliga skatt å

inkomst medgiva ett särskilt avdrag i anledning av den i förstnämnda stat vid källan avdragna skatten, vilket avdrag ej må understiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp. Genom denna klausul har dubbelbeskattningen å utdelningar såvitt angår statlig skatt begränsats till högst 5 procent.

Vad angår inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart har — i överensstämmelse med vad som stadgats i tidigare avtal — i avtalsförslaget angivits att beskattning därav skall ske endast i den stat där företagets verkliga ledning har sitt säte. Denna klausul kompletteras emellertid av en bestämmelse i slutprotokollet enligt vilken, där luftfart utövas av sådant konsortium med delägare från de båda staterna vilket icke är juridisk person, inkomsten av verksamheten skall beskattas endast hos delägarna och i vardera staten endast till den del inkomsten belöper på delägare i den staten.

Avtalet är vad angår Sverige avsett att första gången träda i tillämpning beträffande skatter, som utgå på grund av 1948 års taxering, och skall i fråga om preliminärt erläggande av skatt tillämpas från och med inkomståret 1948. För Norges del är avtalet avsett att första gången tillämpas beträffande skatter på grund av taxering för skatteåret 1948—1949 med undantag för taxering avseende räkenskapsår, som gått till ända före den 1 mars 1947. Avtalet kommer icke att bli tillämpligt beträffande den norska skatten å förmögenhetsökning och ej heller beträffande den föreslagna norska krigsskadeskatten, vilka båda skatter enligt protokollet rörande paraferingen förklarats avse tidigare år än dem som komme att omfattas av avtalet. Ombuden ha emellertid enligt samma protokoll förklarat sig eniga om att dessa skatter i vissa fall kunde komma att träffa svenska medborgare och svenska intressen på ett sätt, som ej överensstämde med avtalsförslagets grunder, och de norska ombuden ha därför utfäst sig att, om avtalet kommer till stånd, inom norska finansdepartementet verka för en sådan tillämpning av bestämmelserna angående de angivna skatterna, som överensstämde med skatternas syfte och avtalets grunder. Framställningar från svenska finansdepartementet i hithörande frågor skulle enligt uttalande i protokollet välvilligt prövas.

Avtalet avses skola träda i kraft i och med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliva gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någondera staten. Ratifikationen skall för Sveriges del ske med riksdagens samtycke.

*Departements-
chefen.*

Sverige har tidigare ingått avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet med samtliga nordiska länder utom Norge. Fyllandet av den lucka, som frånvaron av ett liknande avtal med vårt västra grannland utgjort, har länge framstått som ett betydelsefullt önskemål. Angelägenheten att få till stånd dubbelbeskattningsavtal torde för övrigt numera få anses större än tidigare på grund av den inträdda stegringen av skattesatserna. Med hänsyn härtill och då det föreliggande förslaget till avtal icke föranleder erinran från min sida, tillstyrker jag dess godkännande.

Under erinran, att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förenämnda förslag till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte tillhörande slutprotokoll.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

F. Lyberg.

Protokoll rörande parafering av ett förslag till dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Norge i Stockholm den 25 mars 1947.

§ 1.

Efter förhandlingar under tiden 22—25 mars 1947 mellan undertecknade, därtill utsedda ombud, paraferades svensk text till ett förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Det överenskomms att, sedan den norska texten utskrivits i Norge, den skulle brevledes paraferas av ombuden.

§ 2.

Det fastslogs att av tekniska skäl avtalet ej kunnat erhålla retroaktiv giltighet, varför det bland annat ej komme att avse den norska skatten å förmögenhetsökning och ej heller den föreslagna norska krigsskadeskatten, vilka båda skatter skulle avse tidigare år än dem som komme att omfattas av avtalet.

Ombuden voro emellertid eniga om att dessa skatter i vissa fall kunde komma att träffa svenska medborgare och svenska intressen på ett sätt som ej överensstämde med avtalsförslagets grunder. De norska ombuden utfäste sig att, därest avtalet komme till stånd, inom norska finansdepartementet verka för en sådan tillämpning av bestämmelserna angående nämnda skatter, som överensstämde med skatternas syfte och avtalets grunder. Framställningar från svenska finansdepartementet i hithörande frågor skulle välvilligt prövas.

§ 3.

Ombuden å ömse sidor voro eniga om att, så snart de tekniska förutsättningarna därför föreläge, avtalet borde så ändras att arbetsinkomster, bortsett från statliga löner och pensioner samt liknande ersättningar, komme att beskattas i den av staterna, där arbetet utfördes.

§ 4.

Enighet mellan ombuden å ömse sidor konstaterades likaledes därutinnan att så snart som möjligt avtal rörande handräckning i beskattningsärenden borde träffas mellan de båda staterna.

§ 5.

Ombuden å ömse sidor utfäste sig att söka utverka respektive finansdepartements godkännande av de synpunkter, som kommit till uttryck i §§ 2—4 här ovan.

Stockholm den 25 mars 1947.

Carl W. U. Kuylenstierna

Rolf Dahlgren

Kåre Kvistli

Chr. Urbye

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 juni 1947.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet beslutat godkänna ett förslag till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte tillhörande slutprotokoll,

hemställer ministern för utrikes ärendena, efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Oslo, envoyén friherre J. H. Beck-Friis, att för Sveriges del underteckna avtal i ämnet jämte tillhörande slutprotokoll, ävensom förordna att erforderlig fullmakt för undertecknandet skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Lennart Finnmark.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 juni
1947.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDEÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 20 juni 1947 bemyndigat sändebudet i Oslo, envoyén friherre J. H. Beck-Friis att för Sveriges del underteckna ett avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte tillhörande slutprotokoll av en lydelse svarande mot det förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag godkänt, har sagda avtal med tillhörande slutprotokoll den 21 juni 1947 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag — under åberopande av vad jag den 20 juni 1947 anförde i ärendet och med erinran att avtalet är avsett att tillämpas redan vid den preliminära taxeringen för nästföljande inkomstår — att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i åtgångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Lennart Sundkler.